

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund

Som et led i den fælles landbrugsstrukturpolitik vedtog EF's ministerråd i 1972 direktivet om modernisering af landbrugsbedrifter, direktiv 72/159/EØF, (moderniseringsdirektivet).

De vigtigste foranstaltninger i direktivet er: Rentetilskud til investeringer, der indgår i en udviklingsplan, som skal vise, at ansøgeren når et nærmere defineret indkomstmål, statsgaranti for lån, arealtilskud ved omstilling til okse- og fårekødsproduktion, tilskud til regnskabsføring og tilskud til organisering af samarbejde mellem bedrifter.

Reglerne om tilskud til regnskabsføring er gennemført ved en særlig lov (lov nr. 292 af 14. juni 1974 om tilskud til fremme af regnskabsføring i jordbrugsbedrifter), medens de øvrige foranstaltninger er samlet i lov nr. 222 af 26. april 1973 om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter (moderniseringsloven).

I juni 1981 vedtog ministerrådet, ved direktiv af 30. juni 1981 om ændring af direktiv 72/159/EØF om modernisering af jordbrugsbedrifter¹⁾, en række ændringer af moderniseringsdirektivet. Ændringerne må ses på baggrund dels af den samfundsøkonomiske udvikling, dels af at det for et betydeligt antal jordbrugsbedrifter, især i Fællesskabets tilbagestående områder, har været vanskeligt eller umuligt at opfylde direktivets forudsætninger for at opnå støtte.

Da markedssituationen for visse landbrugsprodukter nødvendiggør, at der indføres særlige betingelser eller begrænsninger i adgangen til at opnå støtte til investeringer i de pågældende sektorer, har Rådet samtidig vedtaget særlige bestemmelser om støtten i svine- og mælkesektoren, jfr. RFO 1945/81 af 30. juni 1981 om begrænsning af støtte til investeringer i sektoren for svineproduktion og RFO nr. 1946/81 af 30. juni 1981 om begrænsning af støtte til investeringer i sektoren for mælkeproduktion.

2. Ændringer i EF's regler

2.1. Ændring af moderniseringsdirektivet.

De vedtagne direktivændringer er følgende:

1. Støtten for bedrifter, der allerede har nået den sammenlignelige indkomst (den gennemsnitlige årsindtægt for arbejdstagere uden for landbruget i samme område), men hvis struktur er af en sådan art, at der er risiko for, at indkomsten ikke kan holdes på dette niveau, nedsættes fra 80 pct. til $\frac{1}{2}$ af den normale støtte.

For at undgå at støtte bedrifter med en indkomst, der ligger væsentligt højere end den sammenlignelige indkomst, indføres der en overgrænse for indkomsten i udgangssituationen på 120 pct.

2. Under hensyn til, at arbejdstagere uden for landbruget må anvende en del af deres indkomst og tid på at komme til deres arbejdssted, kan medlemslandene nedsætte den sammenlignelige indkomst med 5 pct.

3. Medlemsstaterne kan endvidere efter ansøgning godkende udviklingsplaner, hvis arbejdsindkomst efter moderniseringen kun svarer til 90 pct. af det fastsatte moderniseringsmål (den indkomst, som bedriften efter moderniseringen skal nå), som efter nr. 2 eventuelt er reduceret til 95 pct.

4. Medlemsstaterne kan til arbejdsindkomsten, der er indtjent på bedriften, lægge den del af forrentningen af egenkapitalen, som overstiger 3,5 pct.

5. Den del af indkomsten på bedriften, som stammer fra skovbrug, kan medregnes i landbrugsindkomsten.

6. Medlemsstaterne kan bemyndiges til at fastsætte en længere periode for udviklingsplanen (normalt 6 år), dog højst 9 år i visse områder eller for landmænd, der ikke er fyldt 40 år og som indsender en udviklingsplan inden 5 år efter etableringen.

7. Det støtteberettigede beløb forhøjes fra 53.204 ECU (A) pr. heltidsbeskæftiget til 72.538 ECU (A) (indtil 31. december 1981 ca. 560.000 kr.). Der er med ændringen indført en overgrænse for antallet af heltidsbeskæftigede, der kan få støt-